

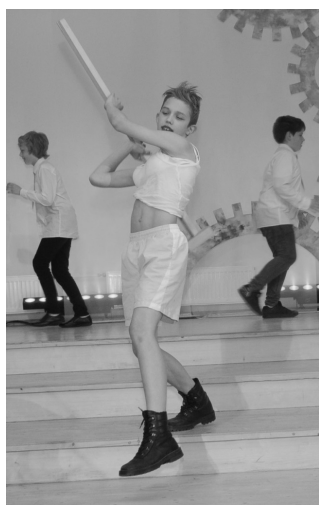

KOMISTAJA

A R T E G Ü M N A A S I U M I H Ä Ä L E T O R U

NR 4(16)2014

HIND 40 SENTI

Kogu tõde uuest õpilaspiletist LK 2

Mis mobla sul on? LK 9

Mida tütarlapsed Sotšis tegid LK 6

Kes on Arte parimad sportlased LK 7

Kõik lõpukellalaulud LK 5

Tahan juba muru peale rullima!

Mahtra sõjas langenud Männi pargis.

Septembris saabub plastikust õpilaspilet

Gerli Liloson 11.B

Artes tuleb sügisest käibele uus elektrooniline õpilaspilet.

Selle ostmise on esialgu soovituslik, et üleminek oleks võimalikult pehme. 1. klassis saadud õpilaspilet kehtib 9nda lõpuni.

Plastikust pilet tuleb sellepärast, et üleriigiliselt neid värvilisi paberblankette, mille peale senini õpilaspilet tehti, enam välja ei anta.

Uut elektroonilist õpilaspiletit saab septembrist kasutada ühiskaardi asemel Tallinna transpordivõrgus ja raamatute laenutamiseks kooli raamatukogus. Iga uue funktsiooni lisamine õpilaspiletile nõuab kulutusi ja seetõttu lisanduvad need tasapisi. Direktor **Sirje Ebrali** sõnul käivad läbirääkimised

koolile paljundusmasinat rentiva firmaga ja suure tõenäosusega saavad õpilased selle pileti alusel järgmisel aastal paljundusmasinat kasutada ja asju välja printida. Seda küll raha eest. Lähema kolme aasta jooksul on plaanis sööklas üle minna talongidelt õpilaspiletile ja veel kaugemas tulevikus tuleb kooli sisenedes ja väljudes enda õpilaspilet masinast läbi tõmmata. Seda aga alles siis, kui kool ükskord renoveeritud saab.

Kuigi õpilaspilet pole veel kohustuslik, võib see siis, kui need uuendused sisse viiakse, selleks muutuda. Seda lihtsal põhjusel, et nii on mugav koolis kõiki asju ajada. Seepärast tasub noorematel õpilastel see endale ära teha. Ka gümnaasistid võiksid seda teha, sest printimise võimaluse puudumine on just nende probleem.

Kui keegi tahab edasi kasutada vana

paberist õpilaspiletit, siis ka see on senikaua võimalik, kuni saab olemasolevale piletile allkirju juurde panna, aga seda ainult piiratud aja jooksul. Uusi paberpileteid enam teha ei saa.

Kõikidele vanematele on saadetud uue õpilaspileti kohta e-mail ja jääb perede otsustada, kas õpilasel on vajadus uue pileti järele.

Kui keegi ei jõua selle õppeaasta lõpus uut õpilaspiletit tellida, siis saab seda teha ka järgmisel aasta septembris läbi kooli või ise otse firmast. Tellimine peaks aega võtma kõigest mõne päeva.

Iga kooli õpilaspilet on omamoodi disainiga, sest kõik kujundavad selle endale ise. Meie piletit on au kujundada kallistel kunstitõpetajatel.

Foto: Ade Soon

Tuurid üles võetud, ootel

Pardid on ralliks valmis

Sigrid Salundo 7.A

Meie kool võttis osa partide värvimisest. Parte kaunistasid 1.-7. klasside õpilased ning kooli ajalehetöötajad Kõmistaja. Kokku anti Artes uus kirju väljumus 245 pardile.

08. juunil toimub Kadrioru pargis Eesti Vähihaigete Laste Vanemate Liidu (EVLVL) heategevuslik pardiralli.

Ürituse eesmärk on luua tugikeskus vähihaigete laste peredele. Planeeritav tugikeskus koondab kõik abiteenused, mida on muidu saadud peredele pakkuda vaid osaliselt.

Pardiralli õnnestumiseks jagati aprillikuus koolidele, lasteadeadele ja kunstikoolidele värvimiseks 5000 kollast vanniparti.

Kuidas osaleda Pardirallil? See on liht-

samast lihtsam. Enne võistlust saab iga inimene, pere, sõpruskond või ka ettevõtte endale sobiva annetuse eest ühe nummerdatud vannipardi sponsori. Kõik sponsori leidnud pardid lastakse korraga Kadrioru pargi kanalis vette, kus nad läbivad määratud distantsi. Esimesena finišisse jõudnud vannipart toob oma toetajale peaaühinna – koguperereisi Rootsi Astrid Lindgreni maailma. Kuid see pole ainuke auhind. Kuna põhiline on osavõtt, jaotatakse laiali veel mitmeid üllatuskingitusi. Värvilisi vanniparte toetajatele ära ei jagata, nendega korraldatakse ka tulevikus lähedaid üritusi.

Selleks, et elada kaasa meie kooli õpilaste värvitud partidele ja saada osa toredast kogupereüritusest, tulge kõik 8. juunil kell 12:00 Kadrioru parki Pardirallile.

Kuidas härra Vilde Männi pargis Mahtra sõda vaatas ja Mati Undiga tutvus

Silver Muld 11.B

Olin laupäeval (17.05) juhuslikult Männi pargis jalutamas. Avastas seal pingi, kuhu peale oli minu nimi kirjutatud – Eduard Vilde. Imestas, kuid istusin ja asusin Mustamäe lehte lugema.

Rahulikult lugesin, aga mändide varjus istudes hakkas veidi jahe ja otsustasin päikese käes asuvalle kivile istuda. Seal hakkasid kummalised asjad juhtuma. Tundus nagu oleks keegi mind puudutanud õla pealt, kuid kedagi seal ei olnud. Veidikese pärast kuulsin „tirr-tirr“ häält, mida ma olen kuulnud, et telefonid teevad. Kuidas küll aga saab olla telefon keset

parki? Otsisin ja leidsin kivil hääle tekitaja, mingisugune must lapik tahvel. Puudutasin seda ja seal kostus „Hallo!“. Tutvudes hääle allikaga, tuli päevaselgele fakt, et kõneleja oli Mati Unt. Vesteldes sain teada, et ta on minust tunduvalt uuema aja kirjanik ja teoste nagu „Hüvasti kollane kass“ autor. Samuti valmistas mulle heameelt tema kiindumus näitekirjandusse ja lavastamisse.

Seejärel esines Arte Gümnaasium etendusega „Mahtra sõjast“, mis südant soojendas ja meeldiv vaadata oli.

Selliseks huvitavaks päevaks kujuneski minu jalutuskäik Männi parki.

Eduard huvitub Mustamäest

Foto: Airi Tamm

Arte noor on tantsulõvi!

Greth-Ann Loog 11.B

3. aprillil sai Artes kuulda tümpsu ja näha agarat jalakeerutamist. Nimelt toimus Arte Tants!

Suur rõõm oli näha suurt hulka õpilasi ringi sagimas. Laval sai näha karvaseid ja sulelisi igast ilma otsast – oli loomi, oli ema loal kohale ilmunud kodutuid ja lustakaid tantsuvanamutte.

Nagu üldjuhul kombeks ikka, sai laval peamiselt näha noorema põlvkonna tantsuhuvilisi. On kahju, et gümnaasiumis ei taheta või ei julgeta oma oskuseid nii väga näidata. Tegema ei pea ju lõppkeerulisi lahendusi, lihtsast polkast või valsist on meie lavadel juba

Foto: Gerli Liloson

3.A veatu esitus tõi preemia

tükk aega puudus. Kõige tähtsam on ikkagi, et endal oleks lõbus.

Seekordsed võidutiimid olid 9.A ja 3.A, aga muidugi said väikse šokolaadi näol kõik usinad jalakeerutajad suu

magusaks ja autasustatud. Jagamisele läksid ka eriauhinnad huvitavatele koreograafiatele ja eriti silmapaistvatele tantsijatele.

Oli Polepole kontsert

Laur-Eric Rattus 6.A

03.04.2014 toimus meie kooli aulas kontsert, millel esines ansambel „Polepole“.

„Tore, et meil oli sel aastal võimalik tublisid ja aktiivseid lapsi-noori vahva kontserdiga premeerida,“ oli huvijuht **Maris Lang** rahul. „Näha sai ehedat Aafrika tantsu, kuulda suahiili- ja soomekeelseid laule ja rütmimänge,“ teatas ta.

Ansambel „Polepole“ sündis Soomes ning selle loojateks olid **Arnold Chiwalala** (Tansaania) ja **Topi Korhonen** (Soome).

Kontsert oli väga põnev. Kui see algas, siis kõigepealt pidime tegema naljakat tantsu. „Mulle meeldis see, kui nad näitasid tantsuliigutusi ja meie pidime neid kordama,“ ütles Getter

Foto: Ade Soon

Ramona-Lysa ja Aiki löid trummi

5.B-st.

Siis lauldi meile kaks laulu, mille autoriks oli Arnold. „Nad mängisid erinevaid pille - kannelt, trompetit ja trumme,“ meenutas Getter „aga kõige rohkem meeldis mulle, kui nad laulsid.“

Kuid siis tuli parim osa. Vabatahtlikud said lehmanahast trummi mängida ja see oli väga naljakas. „Nad kutsusid korraka lavale kaks last. Üks meestest näitas ette ja lapsed kordasid seda,“ seletas Getter. Seda tehti päris mitu korda.

Peale seda alustas Arnold naljaka tantsuga, kus ta tegi vahvaid hääli. Lõpus liitus ka Topi.

Kui viimane laul algas, selgus, et see on eesti keeles ja neil tuli see väga hästi välja. Kontserdi tipp hetk oli aga lõpu laulu refrään, mis kummitas peaaegu kõigil terve päeva. Refrään kõlas nii: „Me laulame ja me laulame. Olge õnnelikud, olge õnnelikud, olge õnnelikud, olge õnnelikud.“

„Oli väga tore hommikupoolik,“ leidis Getter.

Elamus, millest ei saa keelduda

Mari-Liis Möis 32.KK

Ühel õhtul saabus mulle huvitav pakkumine: minna vaatama oma endise kooli uhkust – kontserti „Orhidee emale”. Sellest ei saanud ju ometi keelduda.

Olles ise nii paljudel „Orhideedel” osalenud, oli eriti meeliülendav nüüd üht oma silmaga näha. Tuleb tunnustada, et kõrvaltvaatajana tundub kõik kordades huvitavam. Laval on alati närv sees: „kas ikka tuleb ilusti välja” ja „kuhu ma nüüd küll oma teise kostüümi peitsin”. Saalis laua taga istudes saab palju vabamalt võtta ja rohkem nautida.

Minu jaoks tundus selleaastane kontsert varasematest vägagi erinev. See võis olla tingitud sellest, et ma polnud proove pealt näinud. Õhtujuhtide roll tundus olevat muutunud mängulisemaks ja mõjus tänavuse teema „Kiirus, vaid kiirus, ei muud” juures

värskendavalt.

Esimest poolt kontserdist, oli kõige tore-dam vaadata julgete laste pärast. Tüdrukud tantsisid ilusti ning silmade särades, poisid lugesid selge häälega luuletusi, laulud olid kaasahaaravad ning esinejate laiad naeratused veelgi haaravamad. Mulle väga meeldis, et kava oli põimitud ka rahvatants. Ma ei mäleta, et varem oleks olnud. „Kõmistaja” etteastest nägin, et toimetust on nooremate tegijate poolt tubli täiendust saanud. Näidend sobis väga hästi konteksti.

Ja siis tulid tordid... Ma juba silmanurgast nägin, kuidas kõigi näod naerule venisid ning nad toolidel end ettepoole kallutasid ja ootasid märguannet, et jumala eest esimesena enda lemmiktorditükk taldrile näpsata. Aga enne tutvustati väga šiki välimusega kohvipoise. Tore oli vaadata, et poisid, kes muidu ülikondi ei kannaks, käisid nüüd nii ilusate viigipükste ja triiksärkidega ringi, olid tohutult viisakad ja

naerusuised. Siis lubati külalised tortide ligi ning kohvipoiseid alustasid kohvi ja tee jagamist.

Etenduse teine pool osutus minu lemmikuks. Koorid esitasid häid laule, etendati põnevaid näidendeid ja naljakaid playbox'e. 11.b ja 9.a klasside tantsud olid lausa sõnatuksvõtvad. Publiku ja ka minu lemmiku tiitli võitis aga kindlasti õpetajate playbox. Oi neid riideid ja liigutusi, kust need kõik välja võluti? Igal juhul sai peale suurt tordisöömist kõvasti trenni tehtud, sest ilma kõht kõveras naermata oli õpetajaid võimatu vaadata. Mu lauanaabrid naersid nii, et laud vappus. Õhtu lõpetas ilus laul „Kirke” poolt.

Kõik teie vaev kulus ära, oli väga kena ja meelde jääv õhtu, aitäh selle eest! Ja lõpetuseks – esinejana ei suutnud ma kunagi uskuda, et laste rääkimist võib olla sööklast tulevalt trepilt saali kuulda, aga nii see tõepoolest on! Nii et olge treppidel tasa.

Muistsed „Orhidee emale”

Alvar Arrak 6.A

Vene keele õpetaja Endla Salumäe on üks nendest, kes aidanud korraldada kõiki 30 seni toimunud kontsert-etendust „Orhidee emale”. Ta on tegelenud toitude valmistamise, jagamise ja serveerimisega.

Kes tuli sellise idee peale nagu „Orhidee emale”? Kes selle teoks tegid?

Sellise ettepaneku tegi tolleaegne klassivälise töö organisaator proua Reet Hunt. Esimesel aastal oli kõige suurem tegija 9. klass, kuna nemad olid siis kõige vanemad. Kool alles kasvas keskkooliks.

Miks orhidee, mitte roos, nelk või karikakar?

Sest see lill oli tol ajal haruldus. Esimesel aastal saadi tutvuse kaudu üks õis Tallinna Botaanikaiaist ühele emale kinkimiseks.

Kas „Orhidee” esinemiskava oli kohe alguses selline nagu praegu?

Enam-vähem. Alati on olnud terve programm lauljatelt, tantsijatelt ja näitlejatelt.

Lavale pääses ainult parim. Vaatajaid oli raske ära mahutada. Ühel aastal oli veel publikule lisaekraan.

Mida põnevat on lavalt meelde jäänud?

Esimesena meenuvad õpetaja Rimma Klaus juhendatud inimpüramiidid.

Kas kohe algusest peale olid saalis lauad ja toidud?

Täpselt nii. Vanasti olid kelnerid esindatud perfektselt, mis lõi restorani tunde. Tortide tegemise traditsioon kujunes aastate jooksul.

Kas siis, kui nõukogude ajal midagi saada polnud, olid ka toidulauad?

Ei olnud vahet. Toiduained hankisime ise. Taisin maalt oma sünnikodust kotti paar kartuleid. Kõike muud tõid lapsed meelsasti lisaks. Hakkisime kartulisalatit. Ise valmisime õppekõrgis kõik, mis lauale läks, nii söögiks kui ka joogiks. Ja lauad said uhked.

Mida on kõige huvitavam olnud teha „Orhidee” heaks?

Algusaastatel lisas suurt elevust toidunõude „prokaat” ehk laenutus. Laenutasime serviise, laudlinu, nuge, kahvleid jm. Toomise ja viimise organiseerisime ise, õpilased ja nende vanemad osalesid aktiivselt selles tegevuses.

Mis on „Orhidees” Teie jaoks kõige toredam?

Ühtsustunne – oma kooli tunne.

Õpetaja Endla Salumäe dirigeerib „Orhideel” torte

Pilt: Laur Eric Rattus 6.A

Foto: Hans Harald Piilv

Viimane päev koolipingis

Kati Karussaar & Co 12.A

See oli 24. aprill, tutipäev.

Kooli saabusid põnevil abiturientid, kaenlas kaisuloom. Kaheteistkümnendiku varustusest ei puudunud sel päeval ka vee-püstol, millest kaaslastele palaval päeval ja-hutust pakkuda. Esimest korda koolis vee-sõda pidavate piduliste arvates oli äge põge-neda, samas üsnagi ebameeldiv veeta üle-jäänud päeva suhteliselt niiskena.

Hilisemad hommikutunnid möödusid 1. klasside tundides. Osa abiturientidest sattus inglise keele ja matemaatika tundi. Mina olin klassis, kus esimeses tunnis panime kokku puslet, rääkisime muinasjuttu nii, et ei tohtinud kasutada tegelaste nimesid ning mängisime poomismängu. Teine tund koos-nes aga joonistamisest, kus ülesandeks anti joonistada vanu puud. Ütleme nii, et 1. klassi õpilased joonistavad praegu paremini, kui siis kui mina alles essa klassi jõnglane olin. Abituriente üllatas, kui targad on esimese klassi nublud, näiteks teadis üks 1.a õpilane, et nõiad tulevad vihmametsast ja vihma-metsi on palju Brasiilias.

Vahetunnid olid sisukad. Esimesel män-giti viktoriini. Siiani ei suuda ma uskuda, et kooli raamatukogus on 17 000 raamatut! Teine vahetund oli sportlikum. Seekord oli tegemist teatevõistlusega, kust ei puudunud õhupallid, märkmepaberid ja parukad.

Pärast tunde oli kohustuslik „kogu kooli-maja häirimise aeg“. Kaheteistkümnendikud võtsid kätest kinni ja käisid kõikides klassi-des, lauldes: „Kop, kop, lahti tee, metsas kuri...“. Kurjad olid ka nende koolikaaslaste näod, kes parasjagu kontrolltööd tegid ja vahelesegamisest vaevatud olid.

Päeva pidulikumas pooles läksid abitu-riendid koos esimeste klasside lastega aulas-se, et nautida laulu, luuletusi ja näitlemist. Tutipäevaliste arvates oli põnev kuulata paralleelide laule ning nutta 1. klassi ime-armsa luuletuse peale. Veel enam ajas nutma näha klassijuhatajat nutmas. Olime justkui üks suur perekond ja aktus tõi tõepoolest pisara silma.

Päeva lõppes puud istutades. Koguneti sööklapoolsesse hoovi, klasside kõnepidajad võtsid sõna ja esindajad sorkasid puud mulda.

Päev möödus väga kiiresti. Aitäh korral-dajatele, see jääb meelde pikaks-pikaks ajaks!

12.a lõpukellalaul

Viisil „Päripüüdja“

Hoolsa Piia eest,
tundi sukeldun ma,
Liuglen ukse ees,
puhkan külmas fuajee e e e e e e e s
Ma viieline olla võiks,
kui kord ehtsat vaeva näeks.
Karmi õpsi eest oooooo
korraks peitu vaid poen

Kas tõesti näen ma viirastust
Janno Puks seal valges rüüs
tal kaitseprill on ehteks peas
Ja kõnnib nõtkelt maja peal
sama kähku kaobki ta
talle järgi sukeldun ma
pea ees
leidsin ma leidsin ma
hoopis teise õpsi enda eest

Sirje Roosing on see,
kes tõmbab kontrolltööd me eest,
Liuglen mõtete sees,
puhkan tunnist ma veel
Ma viieline olla võiks,
kui kord ehtsat vaeva näeks.
Karmi õpsi eest oooooo
korraks peitu veel poen

Range Luige eest,
merre sukeldun ma
Liuglen lainete sees,
ligunen ujulavees
Ma tundi minna võiks,
kui kord esta selgeks saaks.
Range Luige eest oooooo
korraks peitu veel poen

12.c lõpukellalaul

Viisil „Vana klaver“

Jalkaklassis on trenniaeg
See toimub siin igal õhtul
Noorte kehade vallatust plats on täis
Ja higiste sokkide lõhna
Nurgas vedeleb mata õpik
Mida kükitades Janno tuulab
Mata õpik teeb meele nii haledaks
Et võtaks või peataie piima

Platsi taga on kibestund fännid
Ule tribüüni kuuvalge rada
Noor pallur kas fännide muusikat
Sa suudaksid tunnetada

Aastaid tagasi sügisehommikul
Küllap mäletad vanapoiss niigi
Hästi tasa, sest kõik alles magasid
Sul mängiti killuke kooli
Juba siis oli mõttes sul jalgpall
Lööb kui Marcial täpne ja tugev
Juba siis näisid üdini tulpinud
Ega meie sind sõtkunud vähem

Ent sel ammusel sügisehommikul
Nüüd ma reedan sind, ära solvu
Uhe punase kooli ukse all
Sa ohkasid just nagu Lilli
Praegu teeskled, et hambad ristasid
Vastu tahtmist ja tõdedeta
Sa luiskad esta õppimist
Ära loodagi, sõber mind petta
Juunikuuni sa rõõmsal ilmel
Vanu õpse hullutad nüüdki
Aga sügisel ülikooli astujaid
Ikka jälgib teid Arte Gümnaasium

12b lõpukellalaul

Viisil „Rannatuul“

Kaksteist be be be
paneב naeratama suu
Vahetund tund tund tund
elu muudab muretuks
Pea tarkust täis
on siin kõigil igal kuul
Poiste meelas pilk,
kaunid neid on meil ju.

Viis Arte neidu võistlesid Sotšis

Anett Vilipuu
Kelly Rosen 11.C

Meie kooli viis jalgpallineidu esindasid U19 koondise koosseisus väarikalt Eestit.

Venemaal Musta mere rannikul Sotšis toimunud Kuban Spring turniiril käisid 11.C-st väravahid **Getriin Strigin**, **Maarja Virula**, ääreründaja **Kelly Rosen**, keskpoolik **Anett Vilipuu** ja 12.C-st äärelaitsja **Ragne Hindrimäe**.

Kuban Spring on iga aastase toimuv rahvusvaheline noorte naisjalgpallurite turniir. Kokku on kutsutud 12 naiskonda, kes on jaotatud kolme alagruppi. Edasi saavad kaks parimat ja kolme alagrupi peale kaks parimat kolmandat kohta.

Eestiga ühes alagrupis olid Slovakkia, Ukraina, Iraan. Esimese mängu Slovakkia üle võitsid Eesti neid 2:1, teises mängus kohtuti Ukrainaga ja tuli tunda kaotuse kibedust, kui tulemusena 0:3 vastastele alla jädi. Alagrupist edasi pääsemiseks oli vaja eestlannadel Iraani üle kindlat võitu. Olu-kord muutus raskeks kui poolajaks oli jäädud 0:1 kaotusseisu. 12 minutit enne mängu lõppu suutsid eestlased Ragne Hindrimäe imelisest karistuslöögist seisu viigistada. Tema värvast saadi inspiratsiooni ja motivatsiooni, et edasi võidelda ja võita. Mõne hetke möödumisel asus Eesti tipuründaja värvast juhtima. Panuse andis ka kapten Kelly Rosen, kes lõi Iraani vastu peatamatu viimase värava. Lõpp-seisuks jäi 3:1 Eestile ja edasipääs oli kindlustatud.

Veerandfinaalis kohtuti A alagrupi võitja USAga, kelle polnud turniiri jooksul ühtegi kaotust. Kahjuks ei suudetud nende seeriast katkestada ja USA väljus mängust 4:0 võitjana. Nende tugevust kinnitas fakt, et nad saavutasid turniiri lõppedes kolmanda koha. Saatuse tahtel pidid neid taaskord kohtuma alagrupis võidetud Slovakkia. Normaalaeg lõppes seisuga 1:1. Ees ootas penaltiseeria. Kelly Rosen ja Anett Vilipuu meie koolist realiseerisid oma penaltilöögi külma närviga. Otsustavaks sai Slovakkia viimane

penalt, mille värvavaht Getriin Strigin ja-lustrabava hüppega tõrjus ja sellega saavutati võit. Järgnes viimane mäng Rumeeniaga kohtadele 5.-6. Kohtumist asuti kaks korda juhtima, kuid lõpuks jädi siiski vastastele 5:2 alla.

Kokkuvõttes saavutati kuues koht, mis on Eesti naiskonna jalgpalli ajaloos paremuselt teine. Parimaks saavutuseks Sotši turniiride ajaloos on neljas koht 2010. aastal.

Sid - Getriin

Manfred - Maarja

Turniiri raames toimusid kultuuriõhtud, mille eesmärgiks oli enda riiki tutvustada.

Tantsu harjutamisele kulus mitmed päevi ning tulemus oli silmapaistvalt tabav. Eesti neidude U19 koondise etteaste algas vanade eesti tantsudega: "Mul on üks tore tädi", „Kaerajaan“, „Karulaane jenka“. Seejärel olid tüdrukud tänapäeva klubihittidest mash-up-i teinud ja pakkusid meelejääva etenduse kõikidele teistele koondistele.

Lisaks korraldasid Kelly Rosen ja Ragne Hindrimäe meelelahutusliku mängu, kus võeti igalt mängijalt üks tema isiklik asi, et seda tagasi saada, oli vaja omanikul teha mingi etteaste. Loosi tahtel sattusid kokku nutikad väravahid Getriin ja Maarja, kelle ülesandeks oli teha näidend. Nad valisid tuntud perefilmi „Jäaaeg“ I osa. Publik oli nende etteastega niivõrd rahul, et nõudis lisa. Juba järgmisel õhtul, kui Ragne Hindrimäe eestvedamisel korraldati treeneritele viktoriin, esitati publiku tungival soovil vahelapana ka „Jäaaeg“ II osa.

Eesti U 19 koondis pakatab rõõmust

Spordiaasta lõpusirgel

Pikk ja edukas spordiaasta on jõudmas lõpusirgele. Ees on veel viimased võistlused kergejõustikus ja pendelteatejooksus. Järgnevalt tagasivaade meie parimatele tulemustele:

Individuaalalade edukamad:

HANNAGRET LUKS: Mustamäe LO MV murdmaajooks I koht, suusatamine III koht; Tallinna linna MV murdmaajooks I koht, suusatamine IV koht, kergejõustik II koht

SOFIA KOSAREVA: Tallinna linna MV murdmaajooks I koht

ELEN RADUTSKI: Mustamäe LO MV murdmaajooks I koht, Tallinna linna MV kergejõustik VI koht

ANDRY SELGE: Mustamäe LO MV suusatamine I koht

JOOSEP PANK: Mustamäe LO MV suusatamine III koht

GERLI ISRAEL: Tallinna linna MV murdmaajooks I koht, kergejõustik I koht

Võistkondlikud paremad tulemused: Mustamäe LO MV

3. klassid: teatemurdmaajooks ja rahvastepall III koht, kombineeritud teatevõistlused II koht

4. klassid: Kombineeritud teatevõistlused I koht, teatemurdmaajooks II koht, rahvastepall tüdrukud III koht, poisid III koht

5. klassid: ujumine I koht, jalgpall (poisid) II koht, teatemurdmaajooks II koht, rahvastepall (tüdrukud) III koht

6. klassid: teatemurdmaajooks II koht

7. klassid: korvpall (tüdrukud) III koht, korvpall (poisid) III koht, MLO teatemurdmaajooks I koht

Põhikool: murdmaajooks II koht

Gümnaasium: ujumine tütarlapsed II koht, noormehed III koht

Tallinna linna MV

2.-5.klassid: "Tähelepanu, start!" IV koht Põhikool: korvpall (tüdrukud) II koht, pendelteatejooks (tüdrukud) IV koht, murdmaajooks VI koht

Gümnaasium: pendelteatejooks (neiud) I koht, pendelteatejooks (noormehed) II koht, 4x400m teatejooks (neiud) III koht, murdmaajooks II koht, jalgpall (neiud) I koht, jalgpall (noormehed) I koht, sõudeergomeetril sõudmine (neiud) III koht

Kokku oleme osalenud 59-l, lisaks pallimängude alagrupi mängud.

Kas seda on siis palju või vähe? Otsustage ise!

Pingutatud ja higi valatud on kõvasti.

Täname kõiki tublisid õpilasi, kes on andnud oma panuse ja pingutanud Arte nime eest!

Kaks Arte Aasta sportlast korraga

Sigrid Salundo 7.A
Anica Juur 7.C

Sel õppeaastal said Arte Aasta sportlase tiitli 12.B klassi õpilane Gerli Isreal ja 9.C klassi õpilane Hannagret Luks.

Mõlemad tüdrukud harrastavad kahte spordiala paralleelselt ja on mõlemas spordialas edukad. Gerli tegeleb

kergejõustiku ja jalgpalliga. Hannagret aga kergejõustiku ja suusatamisega.

Arte aasta sportlase valimiseks on välja töötatud kindlad meetodid. „Hindame õpilase aktiivsust. Esimeseks kriteeriumiks on kooli eduka esindamine Tallinna Koolinoorte võistlusel ja sportlase enda isiklikud saavutused oma valitud spordialal,“ selgitasid kehalise kasvatuse õpetajad Evi Elias ja Merike Strahov.

Kui meie kool kandis veel 49. KK nime, valiti igal kevadel aasta parimad sportlased. Aastast 2003 kannab väljaalitu Arte aastaspordlase tiitlit.

„Oleme kogu aja soovinud tunnustada oma parimaid ning selline mõte tekkis ühise mõtetegevuse käigus. Oleme ju kehalise kasvatuse õpetajatega üks meeskond,“ rääkisid õpetajad.

Hannagret Luks

Foto: Anica Juur 7.C

1. Mis spordiga tegeled?
2. Kui vanalt alustasid selle spordialaga?
3. Miks just see spordiala?
4. Kuidas hakkasid selle spordialaga tegelema?
5. Mis auhindu oled sellel õppeaastal võitnud?
6. Millal said teada, et said Arte Aasta sportlaseks?
7. Kas oled palju vaeva näinud, et saada Arte Aasta sportlaseks?
8. Kas tuli üllatusena, et just sina võitsid?

1. Ma tegelen kergejõustiku ja suusatamisega.
2. Kergejõustikuga hakkasin ma tegelema esimese klassi algusest, ma olin siis arvatavasti 7 aastane. Suusatamisega alustasin umbes 11-12 aastasel.
3. Need on vahelduseks igapäevasele koolipäevale. Kahe alaga tegelen korraga sellepärast, et minu puhul need täiustavad üksteist. Paljud ütlevad, et suusatamine rikub jooksumahu ära ja vastupidi, minu puhul see ei kehti. Peale seda, kui ma läksin suusatamisele, on kergejõustikus tulemused paranenud.
4. Kergejõustikusse läksin sellepärast, et millegagi oma aega sisustada. Suusatrenniga on aga teised lood. Sinna kutsus mind mu naabritüdruk ja kuna mulle suusatada meeldis ja kehalise õpetaja oli mind sinna juba mitu aastat suunanud, siis mõtlesin, et miks mitte ka seda proovida.
5. Sellel õppeaastal olen ma võitnud auhindu erinevatel jooksumõistlustelt. Ma arvan, et kõige tähtsamad oleksid siiski talvised Eesti meistrivõistlused kergejõustikus, kus ma võistlesin aasta vanematega ja tulin 1500 m jooksumis 3. kohale ja 800 m jooksumis 2. kohale. Koolidevahelisel võistlusel olen medaleid kätte saanud nii kergejõustikus, kui ka suusatamises. Olen veel saanud mitmeid erinevaid auhindu jooksumõistlustelt.
6. Seda sain ma teada alles nüüd, kui te tahtsite, et ma sellel teemal küsimustele vastaksin.
7. Ma arvan, et ma pole eriliselt vaeva näinud, et saada Arte Aasta sportlaseks. Kuigi võistlustel olen ma ikka üritanud endast parim anda, et ikka meie kooli hästi esindada.
8. Jah. Ma arvasin, et kahel järjestikusel aastal ei valita sama inimest.

Gerli Isreal

Foto: Sigrid Salundo 7.A

1. Tegelen põhialana kergejõustikuga, täpsemalt mitmevõistlusega ja hobi korras mängin nüüd ka uuesti jalgpalli.
2. Hakkasin tegelema kergejõustikuga 1 klassis ehk siis 8 aastasel. Jalgpalliga 5 klassist ehk 11 aastasel.
3. Kuna mulle meeldib joosta, hüpata ja palli visata.
4. Kergejõustikusse läksin oma suurema õe eeskujul ning kuna ma olin päris kiire, siis oli mul alati hea meel, kui sain teistega võistelda.
5. Jalgpallis sai mulle külge isalt, kes oli jalgpallitreener, kuid mitte kunagi minu treener. Alates 3-dast eluaastast hakkasin isaga trennides käima. Isa vahepeal söötis minuga ja ise jooksin ka niisama palli järgi.
6. Sain teada, et saan Arte sportlaseks umbes 16. mail.
7. Arte sportlaseks saamine oli tõesti üks mu selle aasta eesmärke. Üritasin osaleda nii paljudel võistlustel kooliga, kui vähegi sain ja edukalt. Näiteks võitsime 10x60m teatejooksu, 4x400m 3. koha, oleme jalgpallimeeskonnaga meistrid, olen Arte paadimees, saime sõudmisvõistlustel 3. koha ja olen veel Tallinna koolinoorte meister 500m murdmaas.
8. Tuli küll üllatusena, sest arvasin, et selleks saab paralleelklassiõde, kes on vist Euroopa meister laskesuusatamises.

Türgis on tore ja seal saab tingida

Laur Eric Rattus 6.A

Türgis on väga põnev olla, kuna võid Vahemere ääres puhata.

Kui tahad Vahemerele väga lähedal olla pead lendama Istanbuli ja sealt Antalyasse. Sealt lennujaamast umbes tunnise sõidu kaugusel on hotell Seagull, mis on hea hotell (4 tähti, aga kella seal pole). Kõrval on ka hotell Imperial (5 tähti hotell), aga see on väga kallis.

See koht, kus kõik need hotellid seal asuvad, on kuurortlinn ja seal on ka palju kaupmehi, kes turistide pealt elatist teenivad.

Türgi kaupmehe elu on veider, sest pead midagi müüma, aga klient tahab tingida ja nad võivad selle peale närvi minna ning siis hakkavad nad sulle pakkuma, et osta 2 saad 1 tasuta.

Seal on ka palav, aga basseinid ja vahemeri on mõnus jahutus. Kui Türki lähed, siis varu eurosid, dollareid ja liire ning ole valmis rääkima türgi, inglise ja vene keelt.

Reklaamtekst

Too maailm endale koju kätte!

Perekond Võik on olnud MTÜ YFU Eesti vahetuspereks juba 6 aastat. Nende juures on elanud õpilased USAst, Belgiast, Brasiiliast ja kolmel korral Saksamaalt. Vahetusõpilastega on alati saanud palju nalja, vahetuspereks olemise kogemus on aidanud perel endal kasvada.

Oma kogemusest räägib vahetusõde ja ise YFUGa vahetusaastal käinud Eva-Johanna, kes tegutseb YFUs ka vabatahtlikuna.

Eva-Johanna Võik

Keelevead ja musikaalsed sakslased

Minu perel on olnud vahetusõpilane kuuel aastal. Suuremalt jaolt tullakse Eestisse täiesti nullteadmistega meie riigist. Õpilastele tuleb selgeks teha, millised kombed teie peres on ja kuidas elementaarsed väljendid eesti keeles kõlavad. Terve aasta, mis nad siin veedavad, on väga lõbus. On tore vaadata, kuidas välismaa noored eesti keelt õpivad, öökimishäältaolist Õ-d ja põrisevat R-tähte suust välja punnitavad, esimest korda elus putru ja kohukest söövad, laulupeol käivad ja osaks meie rahvusest saavad.

Meie perel on olnud vahetusõpilastega mitmeid naljakaid seiku. Iga sakslasest vahetusõpilasega on meie perel seondunud muusika. Isabelle laulis alati autos raadiole kõva häälega kaasa, kui tuli Katy Perry laul „I kissed a girl“. Heidi oli suur *Ewert and the two dragons*i fänn. Iga kord kui Leonie autosse istus, kõlasid sõnad: „One day baby we'll be old...“

Kõige paremad on aga alati olnud

sõnanaljad. USAst pärit Claire tõlkis sõna „memorystick“ ja sai kokku mälukepp. Heidi rääkis, kuidas telekapult, arvuti ja telefon on surnud (katki). Jef, noormees Belgiast, ütles emale, et läheb oma sõbrannasse – st sõbranna juurde. Meie perel pole vahetusõpilastega kunagi igav hakanud.

Oskused kogu eluks

Vahetusperedel on võimalus välismaalaste arvamust Eestist muuta. Kui tullakse siia nädalaks reisile, arvataksegi, et eestlased on tagasihoidlikud ja tõredad. Kui aga veeta siin terve aasta, elades Eesti peres, näevad nad inimeste südamesse: millised väärtushinnangud meil on, mida tähendab meie jaoks rahvuslus jne. Vahetusperedest sõltub Eesti maine.

Käisin ka ise kaks aastat tagasi vahetusaastal Saksamaal. Tänu oma sealsele perele sain näha kaunist loodust ja mägesid, kuhu nad mu jalutama viisid ja kuhu ma turistina kindlasti sattunud poleks. Tutvusin nende kommetega, millest suurema osa ka omaks võtsin ja praegu kodumaalgi ära kasutan. Tänu oma vahetusperele sain selgeks väga

heal tasemel saksa keele ja nüüd on mul tööturul teiste ees suur eelis.

Kui minu pere poleks hakanud võtma vahetusõpilasi, ei oleks me kindlasti mitte sellised, nagu hetkel oleme. Heas mõttes muidugi. Me saame teineteisega väga hästi läbi, tegutseme koos ja kaasame alati ka vahetusõpilase, näitame talle Eestit ja avastame seda ka ise aasta-aastalt uuesti. Meie pere on siinkandis päris tuntud, kuna meil on avatud uks ja süda – vahetusõpilased on selle avanud.

Autor koos Jefiga Belgiast

Foto: erakogu

Mis mobla sul on?

Gerli Liloson 11.B

Kas kujutad ette elu ilma mobiilita?

Ei ühtegi kõnet, mitte ühtegi messi. Mida näppida igal võimalikul ajahetkel? Mis on elu mõte, kui ei saa sekundipealt teada, kes mida lõustaraamatus laikinud on? Kuidas teed ühe kiire *selfie*? Isegi ussimängu ei saa mängida.

Maa ilma esimene mobiiltelefonikõne tehti küll 3. aprillil 1973, aga alles paar-kümmend aastat tagasi olid ainult 3% Eesti elanikest mobiilid.

Avastasin meie kooli vanu ajalehti lehtsedes ühe huvitava loo. Nimelt on meie koolis 2006 aastal läbi viidud küsitlus: mis mobla sul on? Vastas 208 õpilast ja ega kedagi vist ei üllata, et peaaegu kolmveerandil neist olid Nokiad. Tollase küsitluse järgi olid Nokia, Samsung ja Siemens ainus telefonid, mida õpilastel oli. Välja olid toodud ka kõige populaarsemad telefonimudelid (vaata kõrvalolevaid pilte ja mõtle, kas ka sul on selline telefon kunagi olnud või äkki on siamaani.)

Korraldasime õpilaste telefonide kohta uue küsitluse. Vastas õpilasi 1. 3. 6. 7. 9. ja 11. klassist. Ja mis välja tuli? Levinuim firma on nüüd igas vanuses Samsung. Ei saa välja tuua populaarsemaid mudeleid, sest neid on nii palju erinevaid, et võiks peaaegu öelda, et iga mobla on ainulaadne. Ainult Samsung Galaxy SII oli rohkem kui kahel. Nokiat kasutavad vanemates klassides ainult 7% õpilastest, nooremates, aga lausa 33% õpilastest. Noorematel õpilastel on ainult vanu töökindlaid Nokiad, mis mahakukkimisel kohe neljaks tükiks ei lenda. Ilmselt on ohutum anda mudilastele telefone, mis peavad vastu suurematele löökidele. Mitte nagu uued nutitelefoniid, mis ka pärast hoolikat hoidmist, lakkavad kahe aasta pärast töötamast, sest üks või teine eluks oluline rakendus jookseb põhjalikult kokku.

Võib väita, et arvamus, nagu annaksid tänapäeva emad juba kolmeaastastele isiklikud telefonid, on vale. Telefonid ei tähendanud algklassiõpilaste jaoks eriti midagi. Võib-olla on see aga seotud sellega, et suurem osa olid telefoni saanud alles enne kooli tulekut ja nad ilmselt ei teadnud, mida

kõike sellega teha saab, uued sõbrad olid palju huvitavamad.

Algklassides pole sugugi tähtis, missugune telefon sul on. Risti vastupidi. Enamus neist ei teadnud, mis firma telefon neil on, rääkimata täpsetest mudelitest, mida lapsed kuudates ja seitsmendates klassides juba häirivalt hästi teavad.

Küsitlemise ajal ei näinud ma ühtegi 1. klassi last, kes oleks oma telefonis istunud. Suuremal osal oli see turvaliselt kotis.

Enamusel neist ei olnud esimene telefon uhiuus. Kui lapsele oli ostetud uus telefon, oli see Samsung. Umbes kolmandikul algklasside õpilastest oli klahvidega telefon.

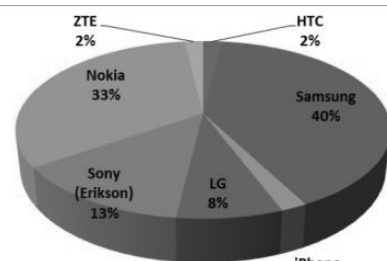
Muidugi oli ka lapsi, kes paistsid teiste seast välja. Näiteks ühel esimese klassi tüdrukul oli juba kuues telefon, sest nagu ta ise väitis, olid kõik teised katki või kaduma läinud. Esimese telefoni oli ta saanud kooli tulles ka kõik järgnevad telefonid, mis talle osteti, olid uued uhked puutetundlikud Samsungid. Kolmandas klassis oli paljudel poisitel juba kümnes telefon. Kõik varasemad olid ära lõhutud või kaotatud. Ei tea mina, mida sellest arvata, minul on alles neljas. Kas ma peaksin muretsema?

7. klassides polnud aga kellelgi klahvidega telefone. Need iidset ajad ilmusid uuesti välja üheteistkümnendikel.

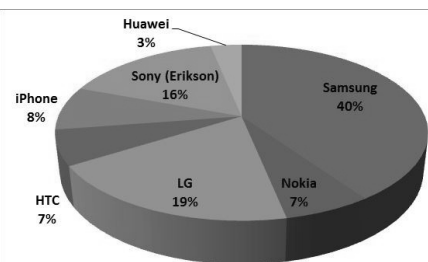
Põhikooli klassides muutub see, milline on su telefon, ääretult tähtsaks. Telefoniga minnakse internetti, helistatakse, messitakse ja kuulatakse muusikat, filmitakse ning pildistatakse. Selle kõige peale läheb loomulikult telefonil aku tühjaks.

Gümnaasiumiklassides on aga inimestel juba oma *tablet* või arvuti. Milleks on siis vaja telefoni, kui sa saad arvutiga palju kiiremini internetti minna? Sama asi on muusikaga. Vanematel õppuritel on juba olemas kas MP3 või MP4 või veel mingi uuem kuulumisaparaat. Seega on telefon vajalik ainult helistamiseks. Ja telefoni aku peab kauem vastu. Nii et miks peaks iga aasta uue ostma, kui vana kõlbab?

Telefonimaailm muutub kiirelt, aga igast hullusest kasvatakse lõpuks välja. Jäävad üksikud tehnikahullud, kellele on väga tähtis, mis mobla tal on.

1. - 3. klassi õpilaste telefonid

6. -11. klassi õpilaste telefonid

Levinumad Arte õpilaste telefonid 2006.a

PÕHIKOO

Nokia 3100

Samsung SGH-x460

Siemens C55

GÜMNAASIUM

Nokia 6100

Samsung SGH-x460

Siemens A35

Palun, aita inimest!

Kati Karussaar 12.A

Kui paljud teist on abi vajavast isikust tänaval mööda kõndinud, mõteldes „küll keegi teine aitab“?

Sedasama arvasid ilmselt ka kõik need teised, kes uudishimulike silmadega kannatava poole vaatasid, kuid ometigi appi ei läinud.

Aga mida teha siis, kui oled ise hädas ja inimesed jalutavad lihtsalt mööda?

Vahel ei lähe inimesed appi, sest kardavad iseenda turvalisuse pärast. Jah, maas lamav inimene võib olla suures alkoholi-joobes ja osutada vägivaldseks ning teda ei ole alati mõistlik torkima minna. Kuid

kiirabisse helistamine ei ole veel kelleltki tükki küljest võtnud.

Vahel juhtub, et tahad küll aidata, aga üksi ei saa hakkama. Kuidas leida "publiku" hulgast abimees? Siis tuleb muuta küsimist isiklikumaks. Ära pöördu kõigi poole, vaid vali välja üks kindel isik. „Hei, sina sinise kampsuniga mees, kas sa palun tuleksid mulle appi?“ Tõenäosus nii käitudes abi saamiseks, on igatahes suurem.

Ärge kartke rääkida enda kroonilistest haigustest klassikaaslastele ja õpetajatele. Pole sugugi mõtet häbeneda, sest teie iseärasusi teades on aitamine tunduvalt lihtsam!

Südame piirkonnale on soovitatav pressida umbes kaks korda sekundis.

ASTMAHOOG

Hingamisraskus
Õhupuudus
Hingeldus
Vilistav hingamine
Kõha

Mida teha?

Vabasta hingamisteed: pane kannatanud tõstetud pealusega või poolistuvasse asendisse. Anna kannatanule inhalaator, kui ta ei suuda ise vajutada, siis pane see talle suhu ja vajuta ise Ava aken, värskendab õhku Anna juua Rahusta Kui on esmane astmahoog, siis kutsu kohe arst

TUGEVI NINAVEREJOOKS

Mida teha?

Pane kannatanu istuma, pea kallutatud ettepoole
Suru sõrmedega kinni ninatiivad
Pane külm mähis otsmiku ja kukla piirkonda
Palu kannatanul hingata läbi suu

MINESTAMINE

Mida teha?

Jälgi, et hingamisteed oleksid avatud
Pane inimene selili, jalad krõnksu, siis ta tuleb teadvusele
Vabasta kael, rindkere, vöökoht tihedatest riietest
Taga värske õhu juurdepääs
Teadvuse taastumisel palu kannatanul lamada 10-15 minutit

KRAMBID

Mida teha?

Vabasta hingamisteed
Kaitse kannatanut vigastuste eest
Aseta kannatanu külili asendisse
Jälgi kannatanut (krambid võivad uuesti tekkida)
Helista kiirabisse

HÜPOGLÜKEEMIA (normist madalam veresuhkru tase)

Higistamine
Nälg
Krambid
Rahutus
Hallutsinatsioonid
Segasus
Topeltnägemine
Südamekloppimine
Nõrkus
Peapööritus
Peavalu
Kiire teadvuskadu

Mida teha?

Helista kiirabisse
Kui teadvusetu, siis ei tohi midagi suhu toppida (kannatanu võib lämbuda), võib aga määrida mett või suhkrusiirupit limaskestale
Kui teadvusel - anna magusat!

EPILEPSIA HOOG

Iiveldus
Pearinglus
Jäsemete või näo tõmblus
Nägemishäire
Lühike teadvuse kadu

Mida teha?

Tuleb vaadata, et inimene enast krambi ajal ei vigastaks
Liigutusi ei tohi takistada
Toetada pead
Vabastada kaelus vabaks hingamiseks
Keerata inimene küljele
Ära jäta haiget järelvalveta kuni taastumiseni
Kui suur hoog on kestnud üle 10 minuti või kui hood järgnevad üksteisele, ilma et haige vahepeal teadvusele tuleks, kutsuge kiirabi

AJUPÕRUTUS

Löögi või kukkumise tagajärjel tekkinud verevarustuse häired

Mida teha?

Pane kannatanu külili asendisse
Jälgi hingamist ja pulssi
Kontrolli teadvuse taset
Ole ettevaatlik oksendamise tagajärjel tekkiva hingamisteede sulguse suhtes
Kutsu kiirabi

ŠOKISEISUND

Kiire pulss
Kahvatu, külm, kleepuv nahk
Külm higi
Hallikassinine nahk
Nõrkus, pearinglus
Iiveldus
Janu
Teadvusetus

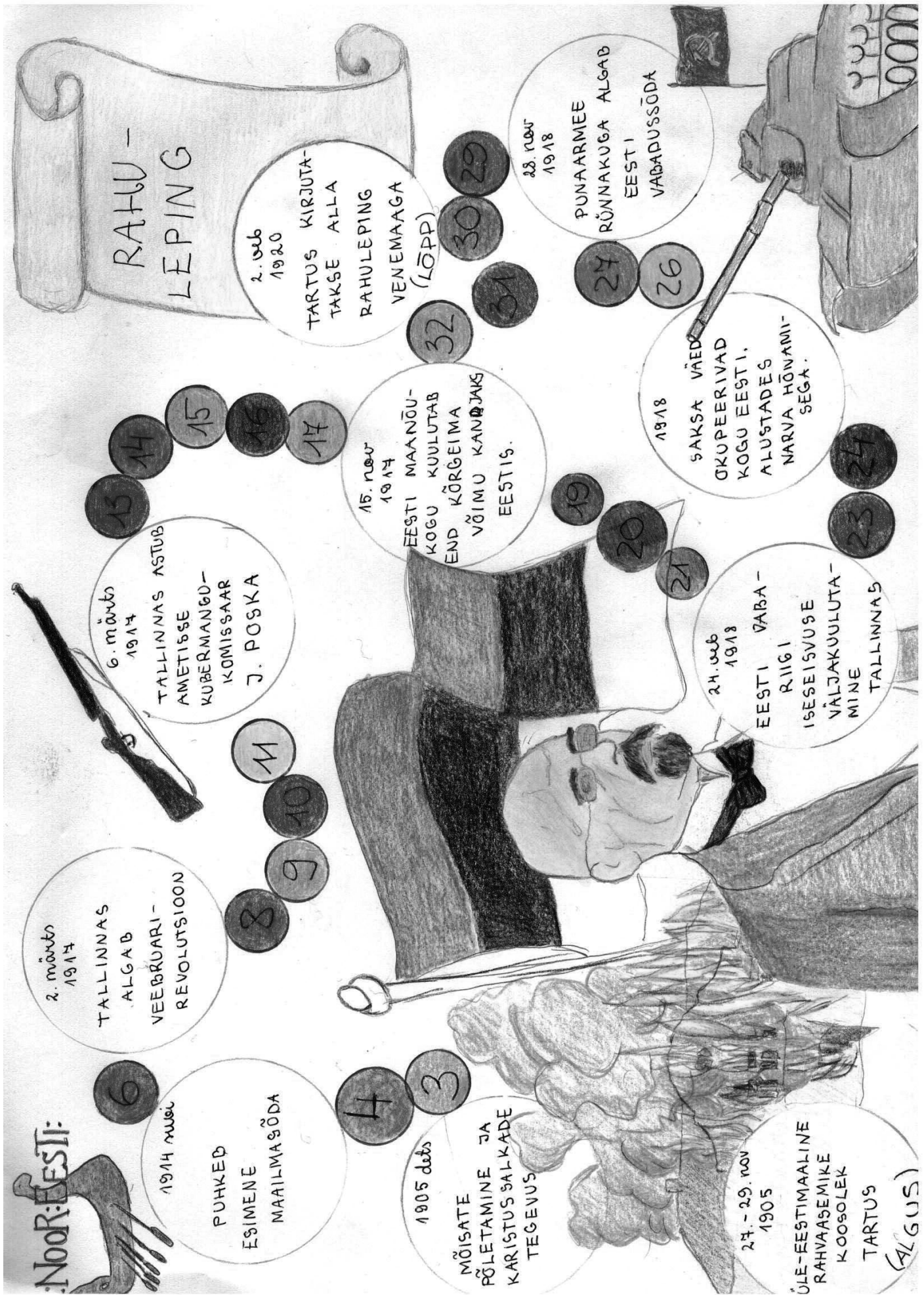
Mida teha?

Aseta kannatanu selili, jalad tõstetud südame tasapinnast kõrgemale
Julgusta
Ära luba süüa, juua, asjatult liikuda
Janu korral niisuta huuli väheses veega
Lase tihedad, pingutatud riideesemed kaela, rindkere ja vöö ümber lõdvemaks
Hoia kannatanu soojas, ära püüa kannatanut soojendada otsese soojusallikaga
Loe pulssi randmelt. Vajaduse korral alusta elustamisvõtetega. Vajadusel kutsu kiirabi

ELUSTAMINE

Südamemassaaž

Pane kannatanu selili kõvale pinnale
Südame seiskumisel vajuta kannatanu rindkerele vähemalt 30 korda järjest.
Tee südamemassaaži piisavalt jõuliselt, vajutades rindkerele. Südame piirkonnale on soovitatav pressida umbes kaks korda sekundis.
Pane oma käed kannatanu rinnaku keskele või ka luulise osa lõpust 2-3 sõrmelaiuse võrra ülespoole.
Jälgi, et käed ei libiseks roidekaartele, nii võivad roided murduda ja lisavigastusi tekitada. Veri peab hakkama uuesti ringinema.
Alusta südamemassaažiga võimalikult kiiresti pärast südame seiskumist ja tee seda kuni kiirabi saabumiseni.

Autorid: Laura Sepp, Kadri-Ly Soon, Matthias Piiri, Kersti Ojamäe 10.B

LEIA TÄHERÄGASTIKUST KIVIMID JA MINERAALID

Graniit
Safiir
Smaragd
Kivisüsi
Kvarts
Päevakivi
Stalagmiit

Obsidiaan
Marmor
Kiltkivi
Liivakivi
Galenii
Topaas
Apatiit

Kips
Opaal
Rubiin
Tähtsafiir
Türkiis
Garbo

A W T F N U C M G R T M M Z B K S
G Q M I C Y T T I F S Ü C X I R A
A G O Q I N Z I X A L K R V K R F
G Y C U J N F D L A Q I I K H Y I
E A K H N A E A J O H S B C I L I
L Q I O S V A L B X Ü S J N Q I R
S R S T B P J E A S X E T I B I S
R V H A O S G K I G K C I I H V X
P Ä E V A K I V I D L G I B J A I
T S E O D P K D G P H N M U J K F
T M Z K L V O A I P S T G R B I V
R O M R A M R T G A H I A F D V E
G A B R O A B G F S A I L N Y I B
W J T Y M X Y L B H M N A S P L V
N S Y S J J I L B V N A T N L I F
I V I K T L I K V J E R S G K Y T
A P A T I I T X P E W G G N S J N

Toidukast

Hea magus mögin

Koostis:

1 pakk maitsestatamata popkorni
80g maisikepikesi
100g india päkkleid
30g võid
1 dl kalja
4sl pruuni suhkrut
4sl tumedat siirupit
terake soola
1 tl värkest ingverist pigistatud mahla
1,5 dl kookoselheid

Valmistamine:

Kuumuta ahi 180 kraadini. Valmista popkorn ja pane koos päkkleite ja maisikepikestega suurde kaussi. Sulata väikeses potis või, lisa kali, suhkur ja siirup ning terake soola. Kuumuta keemiseni, lisa ingverimahla ja lase veidi jahtuda. Nista siirupisegu kaussi, popkornisegu samal ajal liigutades, et kõik saaks kaetud. Kõige lõpuks raputa peale kookoselheid. Laota segu ahju-pannile ja rösti pöördõhurežiimil umbes 10 minutit. Ole ettevaatlik ja vaata, et suupiste ära ei kõrbeks. Lase segul täielikult jahtuda. Serveeri suures kausis või portsudena väiksemates tepsides.

Saa osa!

Esimene, kes näitab raamatukoguhoidjale kolme lahendatud sudokut, saab auhinna.
Eelmise sudoku auhinna võitis Reio Roos 4.A

			8	9	3			
	9	5		2		8	7	
		6				1		
	1		3		8		4	
	8						9	
	5		6		9		2	
		9				4		
	4	1		8		7	6	
			5	3	4			

				1	9		4	3
	9	7					8	
								2
9				4	3		7	
3								5
	1		6	8				9
7								
	3						8	1
2	4		9	6				

		A	D		C		
C		H	I	G			
E			H	F	G	D	
	E	F		H	D		
G						A	
D		I	C	G		B	E
				C	A	G	H
			B	E		I	
H	C					A	F

Selle lehe tegijad: Peategija: Greth-Ann Loog

Teised tegijad: Kati Karussaar, Gerli Liloson,
Kaisa Lomp, Alvar Arrak, Mariann Toompark,
Heleri Tumm, Sigrid Salundo, Carolin Sepp,

Sandra Maria Prangel, Getter Zirel, Anica Juur,
Laur-Eric Rattus

Küljendaja: Greth-Ann Loog

kirjuta meile:
arteleht@gmail.com